

Dyssegaards- * Kirken

Nummer 3 · 15. September 1949 · 14. Aargang

Dyssegaardskirken

i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26

Højmesse hver Søndag Kl. 10.

(Prædikantliste i Aviserne).

Bibellæsning i Præstegaarden.

Den anden og fjerde Mandag i hver Maaned
Kl. 20. Alle er velkomne.

Frivilligt Drengeforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.

Leder: Klokker Rudolf Hansen.

(Program tilstilles Medlemmerne).

Søndagsskole hver Søndag Kl. 13

i Dyssegaardskirken. Forstander: Skolebetjent
Schmidt.

Møder for gamle

hos Fru Hansen, Sønderdalen 34, den første
Tirsdag Eftermiddag i hver Maaned i Vinter-
halvaaret.

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen.
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen.
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Paul Hamburger.
Jøgerbakken 7. Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose.
Fragariavej 9. Telf. HE 4854.

Menighedspsygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst.
Bøgevej 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Retfærdighed.

Vi er alle stærkt interesserede i, at Retfærdigheden sejrer i alle Livets Forhold. Thi uden Retfærdighed mister Tilværelsen sin Værdi for os. Derfor træder vi i Skranken for Retfærdighedens Sag, harmes naar den trædes under Fod og tager til Genmæle, saa ofte vi ser Uretfærdigheden i Højsædet. Det er baade vor Ret og vor Pligt.

Ogsaa Jesus ønsker Retfærdighed. Han sagde engang til nogle Mennesker, som kritiserede ham: »Døm ikke efter det udvortes, men fæld en retfærdig Dom«. (Johs. 7, 24). Vort daglige indbyrdes Liv skal være præget af Retfærdighed.

Men det samme gælder om vort Forhold til Gud. Det ser vi af Jesu Stilling til Farisæismen. »Uden eders Retfærdighed overgaar de skriftkloges og Farisæernes, kommer I ingenlunde ind i Himmeriges Rige.« (Mt. 5, 20). Farisæerne og Jøderne i det hele var stærkt optagne af at vinde Retfærdighed. Derfor granskede de Herrens Lov baade tidlig og silde (Ps. 1) for at lære Guds Vilje at kende; thi den vilde de udføre i Dagligdagen og saaledes staa som retfærdige Mennesker overfor Gud. De tog det altsaa alvorligt med deres Gudsdyrkelse. Alligevel siger Jesus til dem, at alle deres Anstrengelser er utilstrækkelige og forgæves — i Forholdet til Gud. Hvad de ad den Vej opnaar, er kun en Gerningsretfærdighed af en vis borgerlig Gyldighed. Den kan have sin Værdi; et pænt og ordentligt Menneskeliv kan med Rette forlanges af os og bør være en Selvfølgelighed. Men vor daglige Retskaffenhed og Pænhed gør os ikke retfærdige i Guds Øjne. Naar Sagen ifølge Jesu Ord, stiller sig saaledes, er det ikke underligt, dersom et Menneske taber Modet og begynder at tvivle paa, om det overhovedet er muligt at faa en naadig Gud, saaledes som Luther gjorde det under sit Klosteropholds Kamp for at vinde Retfærdighed for Gud. »Hvem kan da blive frelst?« (Mt. 19, 25). Men vi skal ikke være forsagte og modløse i denne Sag. »Salige er de, som hungrer og tørster efter Retfærdigheden, thi de skal mættes.« (Mt. 5, 6). Retfærdighed, som gælder hos Gud, kan vi ikke selv præstere. Den maa

skænkes os af ham. Hans Gerning i Kristus gaar ud paa at gøre os retfærdige, thi »han retfærdiggør den, som har Tro paa Jesus.« (Rom. 3, 26). Ham, vor Frelser, maa vi holde os til. Han er Vejen, Sandheden og Livet, og vi kan ikke komme til Gud udenom ham. (Johs. 14, 6). Vor Selvretfærdighed forslaar ikke, men i ham, som blev os Retfærdighed fra Gud (1. Kor. 1, 30) skal der rigeligt gives os Indgang i Guds, vor Faders Rige.

Max W. Olsen.

Folkefesten.

Som det vil erindres, indbød vi gennem sidste Nummer af dette Blad til vor aarlige Folkefest og Basar paa Kirkegrunden paa Dyssegaardsvej.

Festen fandt Sted Søndag den 12. Juni Kl. 14-22 og fik et helt igennem vellykket Forløb. Vejret var det fineste mulige; Dagen før og efter regnede det, men Søndagen oprandt med straalende og varmt Sommervejr, som holdt sig hele Dagen. Mange Mennesker var paa Pladsen fra først til sidst, dels for at høre dette Aars Festtaler, Kirkeminister *Frede Nielsen*, som talte under stor Opmærksomhed, dels for at aflægge Besøg i de forskellige Boder, der havde stor Om sætning og hurtigt kunde melde udsolgt.

Ogsaa Kafferestaurationen og Dyssegaardsskolens Børnekor, der sang smukt under Kommune lærer *Bjarne Kirks* Ledelse, kunde glæde sig ved et stort Publikum.

Kl. 22 foretoges Lodtrækningen, og Pastor *Jacobsen* sluttede den udmærkede Folkefest med et »Tak for i Dag!«

Interessen samlede sig derefter om Dagens Overskud. Dette kan nu efter Regnskabets Revision offentliggøres og udviser det smukke Nettobeløb 3184 Kr.

Ved Redaktionens Slutning forelaa endnu intet om Pengenes Anvendelse; men i Lighed med tidligere Aar vil sikkert 3000 Kr. blive overført til Dyssegaardskirkens Byggefond og Restbeløbet gaa til Menighedsarbejdets Kasse.

Sluttelig vil vi ogsaa gerne ad denne Vej bringe vor Tak til alle, som ved Gaver og Køb bidrog til Bazarens vellykkede Forløb og det gode Overskud. Tak til enhver, som ydede os en Haandsrækning saavel ved Folkefestens Tilrettelæggelse som paa selve Dagen.

Bazarens Trækningsliste.

Store Lodseddel: 838. 7328. 3657. 1142. 5283. 2120. 5646. 5702. 2406. 1266. 1790. 5805. 7830. 1072. 3125. 86. 1782. 1303. 2060. 2392. 6554. 2846. 7608. 6394. 7949. 1568. 3547. 4066. 3167. 3212.

Amerikanske: Syskrin, mørkerøde, 71. Billede, graa, 33. 2 Bøger, mørkegrønne, 100 og 43. Dukke, lysegule, 26. Nylonstrømper, blegrode, 23. Kaffe, lyseblaa, 100. Bord, orange, 68. Tæppe 8.

Menighedsbladet: En Hamburgerryg 762 og 1622.

Bazarudvalget.

Skriftens Tale.

Det var den rige Mand, som da han slog sine Øjne op i Dødsriget (Lk. 16), fik den »gode Idé«, at hans Brødre nok vilde omvende sig, hvis de kom ud for den helt store Sensation, f. Eks. hvis de døde kom til dem. Men Abraham svarede ham: »Hører de ikke Moses og Profeterne, da lader de sig heller ikke overbevise, om nogen opstaar fra de døde.« (Lk. 16, 31). Og mon ikke Abraham havde Ret? Det er selve Hjertets Indstilling, det kommer an paa. I dette Land ved vi næsten alle god Besked. Gud taler til os hver Dag paa mangfoldige Maader. Spørgsmaalet er blot, om vi vil høre ham. Vi har Guds Ord og hans Menighed midt iblandt os. Det var Tanken, at al vor Ungdom, vor Manddoms Kraft og den afklarede Alderdom skulde være en Tjeneste og en Lovsang. Saa lad os da høre og lad os overbevise, saa vort Liv ikke skal være forgæves.

C. E. Hamle.

Guds Væsen afsløres af Kristus.

»Jeg har aabenbaret dit Navn for de Mennesker, som du har givet mig ud af Verden« (Johs. 17, 6). Her udlægger Kristus selv, hvad det er at herliggøre Faderen og fuldkomme hans Gerning, at det ikke er andet, end hvad der er sagt: »Jeg har aabenbaret dit Navn for de Mennesker, som du har givet mig«. Thi at herliggøre Faderen er at aabenbare hans Navn, saaledes at Kristus prædiker om ham og tegner ham i vore Hjerter, hvorledes han er en kærlig Fader, der har taget imod os i sin Naade, tilgiver os alle Synder, frier os fra Død og Djævel, hjælper og værner os i al Nød, uanset Person, Gerning og Fortjeneste, af idel faderlig Godhed ved Kristus, hans kære Søn. Den, der nu priser og roser, prædiker, tror og bekender dette, han herliggør Faderen, forklarer og aabenbarer hans Navn, saa at man ved, hvad man skal kalde ham, der ved at man kan se hans Hjerte, Vilje og Gerning, som er skjult for al Verden; thi hvem der ikke har denne Tro og Bekendelse, de kender ham ikke, om de end hører megen Tale om Gud som Jøderne, der roste sig af alene at være Guds Folk og Tjenere, og dog holdt de ham ikke for andet end en saadan, der fandt Behag i deres Hellighed, Love, Ofringer og herlige Guds-tjeneste og derfor var dem naadig. —

Det er alle Mennesker paa Jorden medfødt, at naar man hører om Gud, da danner enhver sig sit eget Billede og Tanke, hvormed han vil tillægge Gud en Skikkelse og Farve, hvorledes han er, hvad han tænker og har i Sinde, ja, hvordan man skal tjene ham, og dog kan ingen Fornuft naa højere, naar den gør sit bedste, end at man maa tjene ham med Gerninger og gøre saa meget, at han har Behag deri og giver derfor, hvad man begærer, og paa den Maade er alt Afguderi blevet til. Men hvis man ret vil kende ham, saa maa Kristus komme i sit Ord og aabenbare ham; vor Fornuft og vore Tanker gør det ikke. Thi hvem har nogensinde tænkt eller fundet paa, at Guds Søn selv maatte komme fra Himmelen,

blive Menneske, dø paa Korset for vore Synder, ja, erhverve os Guds Naade og Venskab uden vore Gerninger og Hjælp? Kort sagt: Kristus alene skal være den Mand og skal ogsaa beholde den Titel og Ros, at han herliggør og aabenbarer os Faderen.

Dr. Martin Luther.

Hvad er Meningen med dit Liv?

Vi Mennesker ved Besked om mange Ting, men Gang paa Gang støder vi paa Grænser, som Mennesketanken ikke kan komme udover. Vover vi os udenfor disse Grænser, vandrer vi i Taagen, saa er vi borte fra Virkeligheden og ude i Gætværk og Ønsketænkning, i det som Grundtvig kaldte: de vises kunstige Hjernesvind, der henvejres som Spindelvæve. Til de Ting, som vi ikke selv kan give Svar paa, fordi de ligger udenfor Grænserne for vor Tænkning og Erfaring, hører de tre Livsspørgsmaal: Hvorfra kommer jeg? Hvorfor er jeg her? Hvor gaar jeg hen?

Det hører med til den Taage, som Syndefaldet har sænket ned over Livet. Da Mennesket tabte Forbindelsen med Gud, mistede Livet sin Mening og sit Maal.

Skal vi finde Meningen med Tilværelsen, maa vi vende os til Gud. Han, som har skabt os, kan alene sige os, hvorfor og hvortil han har givet os Livet.

Vender vi os til ham, saa svarer han os i sit Ord og ved sin Søn: »Du er skabt af Gud og til Gud. Meningen med dit Liv er, at du skal leve det med Gud.«

Augustin har udtrykt det saadan: »Du har skabt os til dig, o Gud, og vort Hjerte er uroligt, indtil det finder Hvile hos dig.«

Altsaa: Som Fisken er skabt til Vandet og Fuglen til Luften, saadan er du og jeg skabt til Gud. Borte fra Gud eksisterer vi, men Liv bliver der først, naar vi kommer i vort rette Element — Samfund med Gud.

Hvad er Meningen med dit Liv? Ikke at du skal leve blot for at arbejde, spise og sove som et Dyr; ikke at du skal leve dig selv og tømme Livet i Trældom under Synden og Selvet, for saa til sidst at dø uden Gud, uden Haab. Nej, det er Meningen med Livet, at du skal leve med ham og tjene ham, som gav dig Livet. Han vil være din Far, din Herre og din Frelser. Han vil være hos dig og med dig alle Dage. Men vil du leve med ham? Tro paa han, elske ham, lyde ham i Liv og Død?

Pastor K. A. Minds.

Sandheden skal frigøre dig.

Livet er en Kamp mellem Sandhed og Løgn. Saaledes taler Jesus om Livet — hans eget Liv var en Bekræftelse derpaa. Han tog Parti — afgjort og udelte for Gud. Han vilde, at Gud skulde eje Kongeherrøddomme over Slægten, saa at Retfærdigheden, Renheden, Kærligheden kom i Højsædet i Hjerterne og i Folkene. Og hvis han nu havde blot villet oprette Guds Rige i Luften etsteds eller i Himmelfrummet paa Mars f. Eks., saa havde han aldrig faaet Kamp. Men Plad-

sen her i Sindene paa Jorden var optaget — og derfor blev der Strid allevegne, hvor Jesu Sandhed melder sig og vil ind. Kristne, der vil glide som Aal glat gennem Verden uden Kamp og Saar og Kors, fornægter Sandheden og ender med at fornægte Frelseren. Der er giftige Bær — der er smittefarlige Baciller — der er Afgrunde og Kløfter at styrte i — det er Selvmord at nægte det.

Ingen faar Sandheden i Eje uden gennem egen Viljes Valg. Den bliver ikke trykt i Avisen eller aftappet paa Flasker. Saa let er det ikke at leve. Kun den, der vil Sandheden og vil gøre Guds Vilje, skal erkende, om Læren er af Gud eller Jesus taler af sig selv. »Siden Menneskelivet er blevet en Diskussionsklub, hvor vi vil ræsonnere det frem, som kun kan leves frem, staar alt paa Hovedet; og hvor man anvender Hovedet at staa paa, er det i Sandhed ilde fat« — sagde en af Tidens Kritikere. »En indre Kultur er nødvendig,« erklærede Lenin allerede paa Sovjets 4 Aars Dag. Sandheden søgt — Sandheden efterfulgt hensynsløst — det er Vejen ud af Slægtens Kaos. Vend Stenene med det kønne Mos paa, og det vrimler med hæsligt Kryb — det er et Billede paa, hvorledes vi ser ud indvendigt. *Jesus er Sandheden.* »Hvem af jer kan overbevise mig om nogen Synd?« Hans Liv er uplettet Renhed, uopslidelig Kærlighed. »Mig tror I ikke, fordi jeg siger Sandheden!« Han betalte Sandheden med sit Blod. Hans Selvidnesbyrd kan kontrolleres i Livets Prøve af hvert Menneske. Men Troens Lydighed er Betingelsen for at opleve det: Sandheden om os selv som faldne og Slaver af egen Synd, om Gud som vor Fader i Himlen, og om Jesus, som den der ved sit Kors den Dag i Dag løser og frigør fra al Gæld til Gud og Afhængighed mod egen Vilje af sine onde Tanker og Lyster. Jesus er den eneste, der kan frigøre fra Satans Magt over Viljerne paa Jord. Vær ikke saa dum, at du vil være klogere paa Livet end Jesus, naar han taler om det ondes Magt over dig og alle Mennesker paa Jord. Vort Liv giver os ingen Ret til at afvise Jesu Ord om den Sag. Vi kender alt for godt, hvor den onde frister med al Jordens Herlighed, lokker med egne Lidenskaber og Slægt og Tidsaand, truer og tvinger med Vaner og Angst for Følgerne af at vælge Jesus. Men det er Evangeliets dejlige Bud: *vi behøver ikke at blive ved at være i det ondes Vold. Jesus baade kan og vil frigøre os! Giv ham Lov dertil!*

Pastor Schwarz-Nielsen.

Trygheden hos Gud.

Bag selv de tryggeste meneskelige Forhold lurer Angsten og Usikkerheden. Hvor snart kan ikke gode Kaar skifte om til usikre, Helbred og Sundhed forsvinde, Ulykken henter os paa vor travle Vej. Dertil kommer al den Nød, som vælder frem af Menneskers daarlige Sind og Færd. Hvor kan et daarligt Ord og en ond Gerning rulle som en Snebold, der bliver større og større og til sidst saa tung, at ingen Meneskehaand kan standse den. *Et Liv uden Gud er et Liv uden Tryghed.*

Saa er det da godt, at det, som kendetegner Livet i Gud, er Tryghed. Det bevidner Bibelen, Guds hellige Ord, os, og det bekræftes af Guds-folkets daglige Erfaringer.

Hun har Ret den svenske Digterinde, som siger: Tryggere kan ingen være end Guds lille Børneskare. To Ting skal vi saa naa at faa Tankerne rettet imod angaaende denne Tryghed.

For det første skal vi blive klar over, hvori denne Tryghed bunder, som vi har hos Gud. Det kan siges kort og ligetil: den bunder i det, som Jesus har gjort for mig. Hans Forringelse, da han lod sig føde, hans Strid, da han gik her-nede, hans Lidelse, da han blødte for os, betyder, at der blev lukket op ind til Guds trygge Land for hver Menneskesjæl, som vil tage imod Guds Frelse i Tro. Det andet er det, at Vejen til den Tryghed staar aaben for alle. Du min utrygge og usikre og uvisse Læser, du kan tage det helt til dit Hjerte, at Vejen staar aaben for dig, du er ingen Undtagelse, du er ikke glemt. Det eneste, der lukker dig ude fra Trygheden hos Gud, er dit Hjertes Vantro og Trods; lad derfor alt det falde, som skiller dig fra det trygge Liv i Gud, saa skal du ogsaa komme med i den Skare af voksne Børn, der synger: Tryggere kan ingen være!

C. Nygaard Andersen.

Jeg vil se Blodet og gaa forbi.

(2 Mosebog 12, 13).

Det var Nat — ved Midnatstide. Det var en Nat saa ond og mørk som aldrig før i Ægypten. Det var Herren, der holdt Dom over Farao og Ægyptens Land og Ægypternes Guder. Og Dommen blev udført nøjagtig og bestemt efter Herrens Ord. En streng Gud, en hellig og nidkær Gud! Der var ikke et Hus, uden at der var en død deri. Ikke et eneste. Ikke engang selve Kongens. Hvilken Nat! Hvilken Morgen! Hvilken Opvaagen!

Er det os ikke, som om vi endnu hører det fjerne Ekko af Skriget, det store Skrig, hvis Lige ikke har været? Et eneste gennemtrængende, altoverdøvende Skrig, en tusindstemmig Klagen og Jamren! — Og den samme Gud vil engang holde Dommedag over alle sit Riges Fjender, over alle vantro, alle fortabte. Hvor meget forfærdeligere vil den Dommedag blive! — Men der var et lille Folk, som denne Nat sad lunt og godt, medens Dødsstormen fo'r hen over Landet. Det var Herrens Israel. »Jeg vil se Blodet og gaa forbi«. Det var Hemmeligheden. Intet andet kunde redde dem den Nat end Blodet paa Dørstolperne. Men Blodet var nok. Inde bag de blodbestrøgne Dørstolper hvilede de saa trygt. — og ligesaa i Dag for alle sande Kristne: »Jeg vil se Blodet og gaa forbi«. Det er hele Evangeliet, Naaden fra Gud forkyndt i een eneste Sætning. Har du Blodet, som flød paa Golgatha, paa dine Dørstolper, saa har du nok. Saa kan du hvile trygt og prise din Frelser. Saa bliver Dommedag ikke en Rædselsdag, men en dejlig Dag for dig.

Lærer Wienberg.

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.

Gudstjenester og Møder

September.

Mandag d. 12. September: Kvindekredsmøde hos Hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.
— NB. Mændene er velkomne! — Kinamissionær Frk. Olga Christensen taler.

2 Ungdomsgudstjenester i Dyssegaardskirken.

Fredag d. 16. September Kl. 20: Sognepræst Grinderslev, Herlev: Den bedste Nyhed i Verden.

Lørdag d. 17. September Kl. 20: Generalsekretær, Pastor N. P. Sørensen: Nøjes ikke med Rygter. — Hellerup Strengkor spiller. — Enhver er hjertelig velkommen.

Torsdag d. 22. September Kl. 20: Bibeltime. Østre Kreds hos Hr. Smith, Alrunvej 8. Vestre Kreds hos Hr. Olsen, Søndergaardsvej 38. (Rom. 2).

Oktober.

Tirsdag d. 4. Oktober Kl. 20: Kvindekredsmøde hos Fru Ewertsen, Sønderdalen 24.

Torsdag d. 6. Oktober Kl. 20: Offentligt Møde hos Hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Pastor Schjønning-Jepsen, Ordrup.
Torsdag d. 20. Oktober Kl. 20: Fælles Bibelkreds hos Fru Hansen, Sønderdalen 34. (Rom. 3).

Søndag d. 23. Oktober Kl. 16: Møde i Vangede. Missionær Helgason: De troendes Ansvar i det daglige Liv.

November.

Torsdag d. 3. November Kl. 20: Offentligt Møde hos Hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Sekretær Clausen, Kirkens Korshær.
Tirsdag d. 8. November Kl. 20: Kvindekredsmøde hos Fru Geil, Sønderdalen 12.

Søndag d. 13. November Kl. 10: Højmesse i Dyssegaardskirken. Sognepræst Boyen-Rasmussen.

Kirkeuge i Dyssegaardskirken.

Onsdag d. 16. November Kl. 20: Landstingsmand P. A. Poulsen. Kordegn Møllergaard synger.

Torsdag d. 17. November Kl. 20: Sognepræst Grinderslev. Bethesdas Sangkor medvirker.

Fredag d. 18. November Kl. 20: Sognepræst Frøkjær-Jensen, Tikøb. KFUM-Sangerne synger.

Søndag d. 20. November Kl. 20: Højskoleforstander Frits Larsen. Sang og Musik.

Torsdag d. 24. November Kl. 20: Bibelkreds. Østre Kreds hos Hr. Dickmeiss, Stendyssevej 6.

Vestre Kreds hos Hr. Jess, Frændevej 25 A. (Rom. 4).

Søndagsskolen. Hver Søndag Kl. 13 i Kirken. — Alle Børn er velkomne!

NB. Husk Ungdomsgudstjenesterne og Kirkeugen.